

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J. F. Kennedyja 11

Poslovni broj: P-892/2024-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji Mariji Krajnović, na temelju prijedloga sudske savjetnice Barbare Mažuranić, u pravnoj stvari tužitelja Braća Mujić Export-Import d.o.o., Bosna i Hercegovina, Ilidža, Đemala Bijedića 212, OIB: 87154643251, kojeg zastupa punomoćnik Viktor Pisanski, odvjetnik u Zagrebu, protiv tuženika La linea expert j.d.o.o., Dubranec, Dubranec 5, OIB: 57783931625, kojeg zastupa punomoćnik Robert Brdar, odvjetnik u Zagrebu, radi isplate, nakon javne glavne rasprave zaključene 26. ožujka 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja i odvjetnika Vinka Pivca, zamjenika punomoćnika tuženika, dana 15. travnja 2026.

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku isplatiti tužitelju iznos od 7.901,39 EUR sa zateznim kamatama koje teku:

- na iznos od 6.526,39 EUR od 20. travnja 2023.,
- na iznos od 662,50 EUR od 5. svibnja 2023.,
- na iznos od 712,50 EUR od 27. lipnja 2023.,

do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za osam postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 847,75 EUR sa zateznim kamatama od 27. lipnja 2023. do isplate, kao neosnovan.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 1.507,16 EUR sa zateznim kamatama od 15. travnja 2026. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za osam postotnih poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

IV. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 876,78 EUR sa zateznim kamatama od 15. travnja 2026. do isplate, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi prvenstveno navodi da je, sukladno odredbi čl. 46. Zakona o međunarodnom privatnom pravu u vezi sa čl. 4. st. 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima, za vođenje ovog postupka stvarno i mjesno nadležan Trgovački sud u Zagrebu. Također da se, sukladno čl. 26. Zakona o međunarodnom privatnom pravu u vezi sa čl. 10. st. 3. Uredbe (EZ) br. 864/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. srpnja 2007. o pravu koje se primjenjuje na izvanugovorne obveze („Rim II”), u ovom postupku primjenjuje pravo Republike Hrvatske. Nadalje, tužitelj navodi da je kao kupac prihvatio ponudu tuženika kao prodavatelja te je izvršio uplatu traženih iznosa čime da je između stranaka sklopljen pravni posao. U tu svrhu da je tužitelj isplatio tuženiku po ponudi br. 35/1/1 od 18. travnja 2023. iznos od 4.343,01 eura, po ponudi br. 36/1/1 od 18. travnja 2023. iznos od 2.183,38 eura, po ponudi br. 40/1/1 od 28. travnja 2023. iznos od 662,50 eura te po ponudi br. 51/1/1 od 26. lipnja 2023. iznos od 1.560,25 eura. Iako je tužitelj izvršio navedene uplate, tuženik da nikada nije ponuđenu robu i usluge isporučio tužitelju. S obzirom da tuženik ni nakon opomene pred utuženje od 13. studenoga 2023. nije izvršio svoje obveze prema tužitelju, tužitelj je dopisom od 5. ožujka 2024. izjavio tuženiku raskid ugovora po navedenim ponudama te ga pozvao na povrat uplaćenih iznosa od ukupno 8.749,14 eura. Stoga, kako se tuženik oglušio na pozive tužitelja, predlaže sudu naložiti tuženiku isplatu iznosa od 8.749,14 eura sa zateznim kamatama po stopi iz čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva. Ističe da je svoje obveze izvršio te da nema nikakvih nepodmirenih dugovanja prema tužitelju. Predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev uz naknadu troška tuženiku.

3. U očitovanju na odgovor na tužbu tužitelj osporava vjerodostojnost radnih naloga dostavljenih od strane tuženika jer na istima nema pečata niti potpisa tužitelja, odnosno zaposlenika tužitelja, u prilog čemu dostavlja Izvještaj o zaposlenicima za relevantni period. Navodi da se tuženik ponudom broj 35/1/1 obvezao isporučiti tužitelju rezervni dio za radni stroj naziva "Solenoidblock", međutim, kada je dio stigao i kada ga je djelatnik tuženika pokušao ugraditi u stroj, da isti nije odgovarao radnom stroju tužitelja pa da ga je djelatnik tuženika uzeo natrag sa sobom navodeći da su mu dobavljači poslali krivi dio i da će on to s njima riješiti. S obzirom da navedeni dio nikada nije bio ugrađen u stroj, to da ni usluga defektaže i popravka iz ponude broj 36/1/1 također nije bila izvršena jer se ona odnosi upravo na ugradnju tog rezervnog dijela. Ponudom broj 40/1/1 da se tuženik obvezao popraviti senzor "torka" radnog stroja tužitelja, a koji dio je tužitelj naručio od tuženika jer mu je tuženik pogrešno rekao da je to dio na stroju koji je potrebno promijeniti. Iako je tuženik navedeni dio dostavio, isti nikada nije ugradio u stroj jer nije niti bio potreban, ali odbio ga je uzeti natrag. Tužitelj da i dalje ima predmetni rezervni dio u originalnom pakiranju koji je spreman vratiti tuženiku kad mu ovaj vrati uplaćeni iznos naknade. Zaključno, ponudom broj 51/1/1 tuženik se obvezao izvršiti program kalibracije i uslugu popravka na terenu, međutim,

da tuženik nije izvršio radnje navedene u ponudama. Dodaje da nije sporno da su stranke bile u poslovnom odnosu u kojem je tuženik pokušavao osposobiti radni stroj tužitelja, međutim, da tuženik nije ispunio svoje obveze navedene u ponudama.

4. Tuženik u svom očitovanju, u svrhu dokazivanja ispunjenja svojih obveza, dostavlja račune ispostavljene tužitelju, račune za korištenje autocesta, račune za najam vozila i pisanu korespondenciju između stranaka.

5. Raspravnim rješenjem od 26. ožujka 2026., zbog promjene raspravnog suca, glavna rasprava je počela iznova, sve sukladno odredbi čl. 315. st. 3. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine, broj: 53/1991., 91/1992., 112/1999., 88/2001., 117/2003., 88/2005., 2/2007. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 84/2008., 123/2008., 57/2011., 25/2013., 28/2013., 89/2014. – odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 70/2019., 80/2022., 114/2022., 155/2023., dalje u tekstu: ZPP).

6.1. Tijekom dokaznog postupka pročitani su ponuda tuženika broj 35/1/1 od 18. travnja 2023. (list 3. spisa), ponuda tuženika broj 36/1/1 od 18. travnja 2023. (list 4. spisa), ponuda tuženika broj 40/1/1 od 28. travnja 2023. (list 5. spisa), ponuda tuženika broj 51/1/1 od 26. lipnja 2023. (list 6. spisa), potvrde o plaćanju po ponudama (list 7. – 9. spisa), dopis tužitelja o raskidu ugovora od 5. ožujka 2024. s povratnicom (list 10. – 12. spisa), radni nalog od 26. travnja 2023. (list 21. spisa), radni nalog od 7. svibnja 2023. (list 22. spisa), Izvještaj o zaposlenicima tužitelja za period 25. travnja 2023. do 10. svibnja 2023. (list 25. – 29. spisa), račun tuženika broj 20/1/1 od 30. ožujka 2023. (list 39. spisa), račun tuženika broj 27/1/1 od 27. travnja 2023. (list 40. spisa), račun tuženika broj 45/1/1 od 30. lipnja 2023. (list 41. spisa), račun tuženika broj 53/1/1 od 17. srpnja 2023. (list 42. spisa), računi za najam vozila (list 47. – 49., 63. – 67. spisa), računi za korištenje autocesta (list 51., 53. – 55., 61. spisa), telefonska korespondencija stranaka (list 69. – 94. spisa), e-mail korespondencija tužitelja i pošte (list 102. – 103. spisa), elektronička korespondencija stranaka putem aplikacije "Messenger" (list 104. – 115. spisa), izvršen je uvid u fotografiju senzora torka (list 117. – 118. spisa) te su saslušani svjedoci Nermin Mičivoda (list 122. – 124. spisa) i svjedok Mladen Kanić (list 125. – 126. spisa) uz njihovo suočenje (list 126. – 127. spisa).

6.2. Sud nije proveo dokazni prijedlog tuženika za saslušanjem stranaka jer je tuženik na ročištu od 26. ožujka 2026. odustao od navedenog dokaznog prijedloga.

6.3. Sud također nije uzeo u obzir račune o korištenju autocesta koji su sastavljeni na stranom jeziku, odnosno pismu (list 52. – 60. spisa) jer uz iste nije priložen ovjereni prijevod u smislu čl. 232. st. 1. i 2. ZPP-a. Tim više što navedene isprave nisu relevantne za utvrđivanje spornih činjenica u ovom postupku.

7. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. ZPP-a, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev djelomično osnovan.

8. Predmet spora je zahtjev tužitelja za povrat iznosa od 8.749,14 eura koji je isplatio tuženiku radi izvršenja usluge popravka radnog stroja tužitelja, a koji popravak tužitelj tvrdi da tuženik nikada nije izvršio.

9. Među strankama nije sporno da su bile u poslovnom odnosu u kojem je tužitelj angažirao tuženika radi popravka radnog stroja te da je tuženik pokušao popraviti stroj. Nije sporno ni da je tužitelj isplatio utuženi iznos u cijelosti tuženiku.

10. Sporno je je li tuženik izvršio svoje ugovorene obveze te visina zahtjeva.

11. S obzirom da je tužitelj strana pravna osoba sa sjedištem u inozemstvu (Federacija Bosna i Hercegovina) u konkretnom se slučaju radi o sporu s međunarodnim elementom reguliranim odredbama Zakona o međunarodnom privatnom pravu (Narodne novine, broj: 101/2017., 67/2023., dalje u tekstu: ZMPP). Nadležnost ovoga suda utvrđena je na temelju čl. 4. st. 1. Uredbe (EU) br. 1215/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2012. o nadležnosti, priznavanju i izvršenju sudskih odluka u građanskim i trgovačkim stvarima (preinačena) (SL L 351, 20. 12. 2012.) u vezi sa čl. 46. st. 1. ZMPP-a, dok je kao mjerodavno utvrđeno hrvatsko pravo na temelju čl. 4. st. 1. t. b. u vezi sa čl. 19. st. 1. Uredbe (EZ) br. 593/2008 Europskog parlamenta i Vijeća od 17. lipnja 2008. o pravu koje se primjenjuje na ugovorne obveze (Rim I) (SL L 177, 4. 7. 2008.) te u vezi sa čl. 25. st. 1. ZMPP-a. Također, među strankama nije sporna nadležnost suda i primjena hrvatskog prava.

12.1. Uvidom u elektroničku korespondenciju stranaka (list 104. – 115. spisa) proizlazi da se tužitelj prvotno obratio djelatniku tuženika sa problemom sa radnim strojem te da je djelatnik tuženika istome davao upute radi pronalaska uzroka kvara, pa je po dostavi fotografija od strane tužitelja, istome dao ponudu za komplet senzora položaja blokade sa kućištem u iznosu od 730,00 eura s PDV-om, uz rok isporuke 7 radnih dana po plaćanju po ponudi, na što je tužitelj pristao i zatražio predračun.

12.2. Iz ponude tuženika broj 35/1/1 od 18. travnja 2023. proizlazi da je u istoj tuženik ponudio tužitelju rezervni dio "Solenoidblock" u iznosu od 3.035,20 eura i transport pošiljke u iznosu od 439,21 eura, ukupno 4.343,01 eura, dok iz ponude tuženika broj 36/1/1 od 18. travnja 2023. proizlazi da je u istoj tuženik ponudio tužitelju uslugu defektaže u iznosu od 759,50 eura i uslugu popravka u iznosu od 987,20 eura, ukupno 2.183,38 eura. Uvidom u račun tuženika broj 27/1/1 od 27. travnja 2023., na kojem je naznačeno da se odnosi na ponude broj 35 i 36, vidljivo da je u istom obračunata naknada za usluge popravka strojeva u iznosu od 6.526,39 eura.

12.3. Uvidom u telefonsku korespondenciju stranaka na listu 75. – 76. spisa vidljivo je da je tuženik 25. travnja 2023. obavijestio tužitelja da su dijelovi za stroj stigli, dok je na listu 78. i 79. spisa vidljivo da je tužitelj 5. svibnja 2023. obavijestio tuženika da je stroj opet ukočen.

12.4. Iz ponude tuženika broj 40/1/1 od 28. travnja 2023. proizlazi da je u istoj tuženik ponudio tužitelju senzor torka cat u iznosu od 311,32 eura i uslugu popravka u iznosu od 218,68 eura, ukupno 662,50 eura, dok je uvidom u račun tuženika broj 53/1/1 od 17. srpnja 2023. vidljivo da je isti izdan tužitelju za senzor torka cat u iznosu od 389,15 eura te za uslugu popravka stroja u iznosu od 273,35 eura, ukupno 662,50 eura.

12.5. Uvidom u telefonsku korespondenciju stranaka na listu 83. spisa vidljivo je da je tuženik 5. svibnja 2023. obavijestio tužitelja da je stigao senzor torka te da je će u "ponedjeljak biti kod tuženika" (što kalendarski odgovara danu 8. svibnja 2023.).

Također je uvidom u fotografije senzora torka na listu 117. – 118. spisa vidljivo da se isti nalazi u vrećici u pakiranju s oznakom proizvođača.

12.6. Iz ponude tuženika broj 51/1/1 od 26. lipnja 2023. proizlazi da je u istoj tuženik ponudio tužitelju uslugu kalibracije u iznosu od 648,20 eura te uslugu popravka na terenu u količini od 60 sati u iznosu od 600,00 eura, ukupno 1.560,25 eura, dok je uvidom u račun tuženika broj 45/1/1 od 30. lipnja 2023. vidljivo da je isti izdan na ime primljenog predujma u iznosu od 1.560,25 eura.

12.7. Iz dopisa tužitelja od 5. ožujka 2024., koji je tuženik zaprimio 13. ožujka 2024., proizlazi da je tužitelj istim izjavio tuženiku raskid ugovora bez ostavljanja naknadnog roka za ispunjenje jer je iz tuženikova držanja zaključio da isti svoju obvezu na isporuku ugovorene robe i usluga neće izvršiti ni u naknadnom roku.

12.8. Iz iskaza svjedoka Nermina Mičivode, djelatnika tužitelja, proizlazi da radni stroj na koji se odnose utuženi računi još uvijek nije u ispravnom stanju. Navodi da je tužitelj po svim ponudama izvršio plaćanje unaprijed jer tuženik ne bi izlazio na teren da nije primio uplatu za konkretnu ponudu. Navodi da je prvi susret s djelatnikom tuženika Mladenom Kanićem imao kada je isti dostavio dva senzora blokade i mehanizam senzora blokade, nakon čega je i započela suradnja između stranaka. Tada da su njih dvojica zajedno išli na teren i ugradili u stroj ta dva mehanizma, međutim da su shvatili da kvar nije bio na tim dijelovima jer stroj i dalje nije radio. Tada je djelatnik tuženika kontaktirao zastupnika po zakonu tužitelja te su dogovorili da će tuženik preuzeti popravak stroja. Potom navodi da je opet jedan od dijelova koji je djelatnik tuženika naručio i koji je došao također nije bio uzrok kvara na stroju. Potom navodi da se sjeća da je postojao problem i oko kalibracije stroja jer proces kalibracije koji je proveo djelatnik tuženika nije bio adekvatan, već da se kalibracija radi na drugačiji način. Također da je djelatnik tuženika radio kalibraciju 10-15 minuta, pa da nije odradio naplaćenih 60 radnih sati rada na terenu. Smatra da se kalibracija provodi odizanjem stroja od tla, kako bi gusjenice bile slobodne, a da je djelatnik tuženika kalibraciju provodio na tlu te da uopće nije pokrenuo postupak kalibracije na dijagnostici. Dalje navodi da je djelatnik tuženika nazvao zastupnika po zakonu tužitelja te da ga je obavijestio da je uzrok kvara senzor torka, međutim da na kraju niti senzor torka nije bio uzrok kvara niti je on ikada ugrađen u stroj. Tužitelj da je još uvijek u posjedu senzora torka koji nije ugrađen u stroj jer da ga tuženik nije htio uzeti natrag. Sljedeći put kada su se našli, a nakon što su utvrdili da senzor torka nije uzrok kvara stroja, da je djelatnik tuženika zaključio da je problem u bloku solenoida. Nakon nekog vremena da je donio solenoid blok, ali da isti nije bio odgovarajući za konkretan stroj. Također je dodao da je djelatnik tuženika prilikom pokušaja montaže solenoid bloka napravio oštećenje na filterima. Djelatnik tuženika da, iako je rekao da će vratiti solenoid blok i povratno se javiti radi popravka stroja, nikada nije dostavio odgovarajući solenoid blok niti popravio stroj. Također je dodao da su rezervni dijelovi naručivani na prijedlog tuženika što bi trebalo naručiti radi popravka stroja.

12.9. Iz iskaza svjedoka Mladena Kanića, djelatnika tuženika, proizlazi da je tužitelj kontaktirao tuženika u travnju 2023. radi rezervnih dijelova i popravka stroja Caterpillar D6 buldožera. Nakon prvog upita tužitelja, tuženik je tražio informaciju kako je tužitelj zaključio koji su mu dijelovi potrebni, a na što je tužitelj rekao kako je sam utvrdio kvar na stroju te da su mu radi otklanjanja kvara potrebni joystici za upravljanje gusjenicama. Nakon par dana svjedok je došao na lokaciju stroja te je ugradio te

komande i napravio kalibraciju. Međutim, kada se to napravilo stroj i dalje nije bio u funkciji jer je bila kriva defektaža od strane tužitelja, a kada su istražili koji je problem i spojili se originalnom Caterpillarovom dijagnostikom na stroj, utvrdili su da postoje dvije greške – greška pedale kočnice i greška senzora vrtnje torka, stoga je tuženik nakon par dana te dijelove ugradio u stroj i uklonjen je kvar na tom dijelu stroja. Nakon desetak dana da je zastupnik po zakonu tužitelja zvao jer je trebao ponovno kalibraciju na gusjenicama, pa je na licu mjesta izvršena kalibracija i stroj je ostao raditi na gradilištu. Potom su ih ponovno zvali jer je stroj imao problema s kretanjem, pa se tuženik spojio dijagnostikom na stroj i utvrđeno je da postoji električni problem – prekid instalacije. Taj kvar da su sami odradili. Nakon desetak dana tužitelj je opet tražio da se napravi kalibracija, došli su tamo i odradili kalibraciju i stroj je ostao raditi. Za kalibraciju stroja je naveo da se ista radi na način da se na stroj spoji dijagnostika, unese se broj šasije, pa dijagnostika sama odabire program prema broju šasije i kreće se u program kalibracije. Taj proces da traje od 15 minuta do 3 sata, ovisno o sustavu koji se kalibrira. Dodaje da za kalibraciju nije potrebno odizanje stroja od tla s obzirom na težinu stroja. Dodaje da radni nalozi postoje i da ih je potpisao strojar.

12.10. S obzirom na nesuglasje iskaza navedena dva svjedoka, provedeno je njihovo suočenje te su obojica ostala kod svojih iskaza. Svjedok Mladen Kanić je u odnosu na kalibraciju stroja pojasnio da se podizanje stroja od tla provodi u slučaju ako je stroj težak do 10-ak tona, u suprotnom, kod težih strojeva kao što je to ovdje slučaj da to na koridoru tužitelja nije bilo sigurno za napraviti. Također, u odnosu na nesuglasje njihovih iskaza u dijelu ispravnosti stroja nakon svakog popravka, svjedok Nermin Mičivoda je naveo kako radnici sa strojem rade do 5 sati, stoga da se nakon svakog popravka tek idući dan krenulo raditi sa strojem te da se tek tada utvrdilo da stroj ne radi, dok je svjedok Mladen Kanić naveo da je nakon svakog popravka strojar ušao u stroj i stroj je uredno obavljao sve funkcije. Također da je svjedok Nermin Mičivoda bio tri puta s njim na stroju te da je sva tri puta popravak rađen po tužiteljevoj defektaži. Svjedok Nermin Mičivoda je navedeno negirao te je ponovio da su u stroj ugrađeni samo senzori blokade, dok ništa drugo nije ugrađeno, a kalibracija, koja je odrađena dva do tri puta, da nije ispravno odrađena.

13.1. Sud je svu dokumentaciju u spisu uzeo kao vjerodostojnu, izuzev radnih naloga tuženika koje je tužitelj osporio iz razloga što nisu potpisani od strane djelatnika tužitelja, u prilog čemu je dostavio izvještaj o svojim zaposlenicima na dane na koje su datirani radni nalozi, a koji potvrđuju njegove navode da ih nije potpisala osoba koja je djelatnik tužitelja. Osim toga, njihovu nevjerodostojnost također potvrđuje okolnost što stavke popisane na radnim nalogima ne odgovaraju stavkama koje je tuženik ponudio i bio dužan izvršiti tužitelju (solenoidblock), odnosno ne odgovaraju datumima kada su stavke uopće bile ponuđene (senzor torka isporučen 5. svibnja 2023., a zamjena senzora torka navedena na radnom nalogu od 26. travnja 2023.). Također, sud nije posebno cijenio račune tuženika za korištenje autocesta i za najam vozila jer među strankama nije sporno da je tuženik dolazio kod tužitelja radi pokušaja otklanjanja kvara na stroju, već je sporno je li tuženik otklonio kvar.

13.2. Iskazi svjedoka su međusobno proturječni u pogledu bitnih činjenica, osobito u odnosu na uzrok kvara, odgovornost za utvrđivanje uzroka kvara, način i opseg izvršenih radova te uspješnost popravka stroja. Iskaz svjedoka Nermina Mičivode sud prihvća u bitnim dijelovima, osobito u dijelu koji se odnosi na učestale pokušaje otklanjanja kvarova, naručivanje dijelova na prijedlog tuženika te činjenicu

da kvar naposljetku nije otklonjen, i to unatoč nedosljednosti glede vremenskog slijeda događaja, koju sud pripisuje proteku vremena i učestalosti pojave kvarova na stroju. Navedeno iz razloga što njegov iskaz u cijelosti korespondira s telefonskom korespondencijom stranaka, kao i navodima tužitelja tijekom postupka. S druge strane, iskaz svjedoka Mladena Kanića sud prihvaća samo djelomično, iako je njegov iskaz detaljan u tehničkom smislu, međutim isti nije sukladan ostalim provedenim dokazima, osobito telefonskoj korespondenciji stranaka iz koje jasno proizlazi da kvar nije bio otklonjen niti nakon izvršenih radova, a također jer se svjedok o bitnim činjenicama ovog predmeta, kao primjerice o rezervnom dijelu solenoidblok, pokušaju njegove ugradnje i povratu dobavljačima, ili o postojanju neugrađenog senzora torka u originalnom pakiranju, za koji je naveo da je ugrađen u stroj, nije uopće očitovao, pa niti nakon suočenja, prilikom kojeg je samo u bitnome ostao kod svog iskaza.

14. Na temelju provedenih dokaza sud je utvrdio da su stranke od ožujka 2023. bile u poslovnom odnosu radi dijagnostike i popravka radnog stroja tužitelja. Prilikom inicijalnog kontakta, tužitelj je prema uputama tuženika utvrdio kvar na stroju te je od tuženika naručio rezervne dijelove. Međutim, nakon izlaska tuženika na teren i ugradnje naručenih dijelova stroj nije doveden u ispravno stanje, pa je tuženik tada samostalno utvrdio novi mogući uzrok kvara, slijedom čega je predložio nabavu novih dijelova i obavljanje dodatnih usluga. S tim u vezi, tuženik je tužitelju dostavio ponudu broj 35/1/1, kojom je ponudio isporuku rezervnog dijela "Solenoidblok" u iznosu od 4.343,01 eura, kao i ponudu broj 36/1/1 kojom je ponudio uslugu defektaže i popravka u iznosu od 2.183,38 eura. Nakon što je naručeni dio stigao, tuženik je izašao na teren i pokušao ugraditi naručeni dio u stroj, međutim, isti nije bio odgovarajući pa ga je uzeo natrag kako bi ga vratio dobavljaču. Uslijed navedenog, tuženik je dostavio tužitelju ponudu broj 40/1/1 kojom mu je ponudio senzor torka i uslugu popravka u iznosu od 662,50 eura. Naručeni dio nikada nije ugrađen u stroj tužitelja jer taj dio nije bio uzrok kvara stroja te ga tužitelj drži u originalnom pakiranju jer ga tuženik tom prilikom nije htio uzeti natrag. Nadalje je tuženik ponudom 51/1/1 ponudio tužitelju uslugu kalibracije i uslugu popravka na terenu u iznosu od 1.560,25 eura, a potom je i izašao na teren i proveo kalibraciju stroja u trajanju od najdulje 3 sata. S obzirom da je tužitelj isplatio tuženiku cijenu za navedene dijelove i radove, a da kvar na stroju nije otklonjen, tužitelj je 5. ožujka 2024. izjavio tuženiku raskid ugovora bez ostavljanja naknadnog roka.

15.1. Iz navedenog proizlazi da su stranke sklopile ugovor o djelu u smislu čl. 590. Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 35/2005., 41/2008., 125/2011., 78/2015., 29/2018., 126/2021., 114/2022., 156/2022., dalje u tekstu: ZOO), kojim je propisano da se tim ugovorom izvođač obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i slično, a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

15.2. Iako konkretan ugovor ima određene elemente ugovora o kupoprodaji jer su tužitelju nuđeni i rezervni dijelovi za radni stroj, stav je ovoga suda da se primarno radi o ugovoru o djelu jer je tuženik, nakon početne defektaže tužitelja, preuzeo aktivnu ulogu u utvrđivanju uzroka kvara i popravka radnog stroja tužitelja predlaganjem nabave novih dijelova i poduzimanja daljnjih radova, a što podrazumijeva osobitu vrijednost njegova rada u smislu odredbe čl. 591. st. 3. ZOO-a.

15.3. Izvođač je dužan izvršiti djelo kako je ugovoreno i po pravilima struke te je dužan naručitelju predati izrađenu ili popravljenju stvar (čl. 597. st. 1. i čl. 603. st. 1.

ZOO-a), dok je naručitelj dužan primiti djelo obavljeno prema odredbama ugovora i pravilima struke te isplatiti izvođaču naknadu (čl. 612. i 613. ZOO-a).

15.4. Iz utvrđenog činjeničnog stanja proizlazi da je tuženik nudio tužitelju pojedinačne rezervne dijelove i pojedinačne usluge, odnosno nije preuzeo obvezu popravka radnog stroja kao jedinstvene cjeline, uslijed čega bi se zaključak o urednom ispunjenju obveze mogao temeljiti isključivo na činjenici da kvar nije otklonjen. Međutim, sud ocjenjuje da su sve navedene ponude, unatoč njihovoj formalnoj razdvojenosti, bile usmjerene ostvarenju jedinstvenog cilja – otklanjanju kvara na radnom stroju tužitelja. Stoga je valjalo utvrditi koji su rezervni dijelovi isporučeni i koje su usluge izvršene te u kojoj su mjeri iste doprinijele postizanju svrhe ugovora.

15.5. Tuženik nije isporučio tužitelju rezervni dio "Solenoidblock" i transport pošiljke (ponuda broj 35/1/1 u iznosu od 4.343,01 EUR), jer rezervni dio nikada nije ugrađen u stroj tužitelja budući da nije bio odgovarajući, a tuženik nije naknadno isporučio tužitelju istovjetan i odgovarajući rezervni dio; nije izvršio uslugu defektaže i popravka (ponuda broj 36/1/1 u iznosu od 2.183,38 EUR), a koje se nisu mogle izvršiti uslijed neodgovarajućeg rezervnog dijela; nije isporučio rezervni dio "senzor torka cat" i izvršio uslugu popravka (ponuda broj 40/1/1 u iznosu od 662,50 EUR), jer rezervni dio nikada nije ugrađen u stroj tužitelja pa nije niti izvršena usluga popravka u vidu zamjene tog dijela; te nije izvršio uslugu popravka na terenu u trajanju od 57 sati (ponuda broj 51/1/1 u iznosu od 712,50 EUR), jer je utvrđeno da je kalibracija na koju se odnosi usluga popravka na terenu trajala najdulje 3 sata.

15.6. Da tuženik nije isporučio tužitelju rezervni dio "Solenoidblock" i izvršio uslugu defektaže, odnosno popravka, dodatno potvrđuje okolnost da u računu tužitelja 27/1/1, koji se odnosi na ponude broj 35 i 36, nisu navedeni ni rezervni dio, ni transport pošiljke, ni usluga defektaže, već je općenito navedeno "usluge popravka strojeva". Iako ovakvo fakturiranje ne mora nužno značiti da usluga nije izvršena ili roba nije isporučena, stav je ovoga suda da ono onemogućava provjeru robe i usluga koje su stvarno izvršene i u kojem opsegu. S druge strane, u računu broj 53/1/1 je naveden rezervni dio koji je ispučen tužitelju i također i usluga popravka koja se na njega odnosi, međutim, tuženik je ovdje zaista nabavio i predao tužitelju navedeni dio, ali ga posljedično nije ugradio u stroj, zbog čega nije ispunio svoju obvezu u tom dijelu.

15.7. Sukladno odredbi čl. 360. ZOO-a, u dvostranoobveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispuni svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnim izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete.

15.8. Kad ispunjenje obveze u određenom roku nije bitan sastojak ugovora, dužnik zadržava pravo da i nakon isteka roka ispuni svoju obvezu, a vjerovnik da zahtijeva njezino ispunjenje, ali ako vjerovnik želi raskinuti ugovor, mora ostaviti dužniku primjeren naknadni rok za ispunjenje. Vjerovnik može raskinuti ugovor bez ostavljanja dužniku naknadnog roka za ispunjenje ako iz dužnikova držanja proizlazi da on svoju obvezu neće ispuniti ni u naknadnom roku (čl. 362 i 363. ZOO-a).

15.9. U odnosu na obveze koje tuženik nije izvršio, tužitelj je osnovano istome izjavio raskid ugovora bez ostavljanja naknadnog primjerenog roka, jer je očigledno da

tuženik nije namjeravao svoju obvezu ispuniti niti u naknadnom roku. Navedeno se osobito očituje u činjenici da tuženik rezervni dio "Solenoidblock" niti nakon što je zaključio da nije odgovarajući za konkretan stroj, nikada nije pribavio istovjetan i odgovarajući dio za taj stroj, iako je od prvotnog pokušaja ugradnje navedenog dijela do izjave o raskidu ugovora proteklo više od godine dana. Sud zaključuje da je tuženik očito smatrao da kvar nije u tom dijelu, pa je naposljetku odustao od nabave istovjetnog, ali odgovarajućeg dijela te je pokušao utvrditi gdje bi još kvar mogao biti. Također se isto odnosi i na uslugu popravka i defektaže koje su se odnosile na ugradnju tog zamjenskog dijela, jer ako tuženik nije namjeravao ponovno nabaviti takav zamjenski dio, onda očigledno nije namjeravao niti izvršiti usluge koje se na njega odnose. Osim toga, sud je stava da je suradnja među strankama prestala jer tuženik nakon više neuspješnih pokušaja otklanjanja kvara više nije znao na koji način otkloniti kvar, pa da bi bilo kakav naknadni rok bio bespredmetan.

15.8. Raskidom ugovora obje su strane oslobođene svojih obveza, osim obveze na naknadu štete. Ako je jedna strana ispunila ugovor potpuno ili djelomično, ima pravo na povrat onoga što je dala. Strana koja vraća novac dužna je platiti zatezne kamate od dana kad je isplatu primila. (čl. 368. st. 1. – 2. i 5. ZOO-a).

15.9. Stoga je tuženik, imajući u vidu da je tužitelj ispunio svoju obvezu na isplatu naknade, a da tuženik nije ispunio svoje obveze navedene pod točkom 15.5. obrazloženja, dužan isplatiti tužitelju iznos od 7.901,39 EUR sa zateznim kamatama od dana kada je primio plaćanje pa do isplate po stopi iz čl. 2. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 114/2022.) i čl. 1. Uredbe o izmjeni Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 156/2022) te čl. 1. Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine, broj: 155/2023.) u dijelu koji se odnosi na trgovačke ugovore.

15.10. U odnosu na preostale utužene usluge, konkretno program kalibracije i uslugu popravka na terenu u trajanju od tri sata (ponuda broj 51/1/1 u iznosu od 847,75 EUR), ovaj sud je stava da je tuženik navedene usluge izvršio, jer se tijekom postupka pokazalo kao sporno je li tuženik pravilno izvršio kalibraciju, a ne je li ju uopće izvršio. S obzirom da sud nema potrebna stručna znanja kako bi procijenio je li kalibracija pravilno i stručno provedena ili kako se ona uopće provodi, tužitelj tu činjenicu nije dokazao, pa je na temelju čl. 221.a ZPP-a, valjalo odbiti njegov zahtjev za isplatu iznosa od 847,75 EUR sa zateznim kamatama od dospijeća do isplate.

16.1. Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbama čl. 154. st. 2., čl. 155. i čl. 164. ZPP-a. Visina nagrade za rad odvjetnika utvrđena je na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine, broj: 138/2023., dalje u tekstu: OT) te visina sudskih pristojbi na temelju Uredbe o Tarifi sudskih pristojbi (Narodne novine, broj: 37/2023., dalje: TSP). S obzirom da dio tužbenog zahtjeva s kojim je tužitelj uspio u parnici čini 90 % od ukupno postavljenog tužbenog zahtjeva, dok dio tužbenog zahtjeva u odnosu na koji je tužitelj izgubio u parnici čini dio od 10%, to istome pripada 80% naknade troškova parničnog postupka.

16.2. Tužitelju stoga pripada naknada za sastav tužbe u iznosu od 200,00 EUR (80% od 250,00 EUR; Tbr. 7/1, Tbr. 46, Tbr. 54 OT-e), za sastav podneska od 26. lipnja 2024. u iznosu od 200,00 EUR (80% od 250,00 EUR; Tbr. 8/1, Tbr. 46, Tbr. 54 OT-e), za sastav podneska od 9. svibnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR (80% od

250,00 EUR; Tbr. 8/1, Tbr. 46, Tbr. 54 OT-e), za pristup ročištu od 10. travnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR (80% od 250,00 EUR; Tbr. 9/1, Tbr. 46, Tbr. 54 OT-e), za pristup ročištu od 1. srpnja 2025. u iznosu od 200,00 EUR (80% od 250,00 EUR; Tbr. 9/1, Tbr. 46, Tbr. 54 OT-e), za pristup ročištu od 9. listopada 2025. u iznosu od 200,00 EUR (80% od 250,00 EUR; Tbr. 9/1, Tbr. 46, Tbr. 54 OT-e), za pristup ročištu od 26. ožujka 2026. u iznosu od 200,00 EUR (80% od 250,00 EUR; Tbr. 9/1, Tbr. 46, Tbr. 54 OT-e), za sudsku pristojbu na tužbu u iznosu od 53,58 EUR (80% od 66,97 EUR; Tbr. 1/1 TSP-e) i za sudsku pristojbu za presudu u iznosu od 53,58 EUR (80% od 66,97 EUR; Tbr. 2/1 u vezi s Tbr. 1/1 TSP-e), dakle ukupno u iznosu od 1.507,16 EUR (80% od 1.883,94 EUR) sa zateznim kamatama od dana donošenja presude do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a), po istoj stopi po kojoj se obračunavaju zatezne kamate na glavicu, budući da su kamate akcesorno potraživanje koje prati sudbinu glavne stvari.

16.3. Tužitelju ne pripada naknada za sastav podneska od 27. listopada 2025. i od 12. studenog 2025. u iznosu od po 250,00 EUR (ukupno 500,00 EUR) jer navedeni podnesci nisu bili potrebni za vođenje parnice. Stoga je zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka preko iznosa od 1.507,16 EUR do zahtijevanog iznosa od 2.383,94 EUR, za iznos od 876,78 EUR sa zateznim kamatama, neosnovan.

17. Slijedom navedenog, odlučeno je kao u izreci.

U Zagrebu 15. travnja 2026.

Sutkinja:
Marija Krajnović

Nacrt odluke izradila:
Barbara Mažuranić, sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Viskom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem informacijskog sustava e-Komunikacija ovog suda.

DNA:

- tužitelju po pun.
- tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-30886-9962b**

Kontrolni broj: **055f9-e1786-c1f92**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIJA KRAJNOVIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.